

Sygn. akt V.2 Ka 620/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Sędziowie: SSO Sławomir Klekocki /spr./

SSO Katarzyna Gozdawa – Grajewska

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności Mariusza Sobieraja Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r.

sprawy: **1. R. G. /G./,**

syna J. i G.,

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

2. P. B. (1) /B./,

syna R. i W.,

ur. (...) w D.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

3. M. C. /C./,

syna C. i S.,

ur. (...) w M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

4. W. M. /M./,

syna M. i M.,

ur. (...) w N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 6 lipca 2016r. sygn. akt III K 488/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

SSO Jacek Myśliwiec

SSO Sławomir Klekocki (spr.) SSO Katarzyna Gozdawa – Grajewska

Sygn. akt V.2 Ka 620/16

UZASADNIENIE

R. G. został oskarżony o to, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia na przełomie jesieni i zimy 2009 roku do bliżej nieokreślonego dnia marca 2010 roku w R. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci co najmniej 160 sztuk grzejników marki P. typ V. Compact i Compact w różnych wymiarach o łącznej wartości 41.600 złotych na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12kk.

P. B. (1) został oskarżony o to, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia na przełomie jesieni i zimy 2009 roku do bliżej nieokreślonego dnia marca 2010 roku w R. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci co najmniej 160 sztuk grzejników marki P. typ V. Compact i Compact w różnych wymiarach o łącznej wartości 41.600 złotych na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

M. C. został oskarżony o to, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia na przełomie jesieni i zimy 2009 roku do bliżej nieokreślonego dnia marca 2010 roku w R. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci co najmniej 160 sztuk grzejników marki P. typ V. Compact i Compact w różnych wymiarach o łącznej wartości 41.600 złotych na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

W. M. został oskarżony o to, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia na przełomie jesieni i zimy 2009 roku do bliżej nieokreślonego dnia marca 2010 roku w R. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci co najmniej 160 sztuk grzejników marki P. typ V. Compact i Compact w różnych wymiarach o łącznej wartości 41.600 złotych na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy w Rybniku uniewinnił wszystkich oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów. Na podst. art. 632 pkt 2 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego M. C. kwotę 2.724 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru. Kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator który zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych R. G., P. B. (1), M. C. i W. M.. Powołując się na przepisy art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi temu zarzucił :

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na treść orzeczenia ,polegający na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań M. W.,F. P., B. K., P. B. (2), a także częściowo wyjaśnień M. C., nie pozwala na uznanie oskarżonych R. G., P. B. (1), M. C. i W. M. za winnych popełnienia

zarzucanych im przestępstw spenalizowanych w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, szczegółowo opisanego w punkcie I wyroku, podczas gdy ocena tego materiału dokonana zgodnie z zasadami logicznego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do przeciwnego wniosku,

2. obrazę przepisów postępowania, a to art. 366 § 1 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia polegającą na nieprzeprowadzeniu dowodu z przesłuchania w charakterze świadków funkcjonariuszy K. w R. rozpytujących po zatrzymaniu oskarżonego M. C. i świadka M. W., na okoliczność przebiegu czynności, celem zweryfikowania okoliczności, którymi w/w tłumaczyli powody wycofania się ze swoich uprzednio złożonych w sprawie wyjaśnień, co spowodowało, iż Sąd orzekał na podstawie niepełnego materiału dowodowego, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonych od zarzucanego im aktem oskarżenia czynu spenalizowanego w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

W oparciu o w/w zarzuty prokurator wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie. Prokurator w swojej apelacji przede wszystkim podnosi zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, przyjmując, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Powyższe zarzuty byłyby zasadne jedynie wówczas, gdyby sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach, które nie znajdują potwierdzenia w wynikach postępowania dowodowego, albo też z faktów tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, albowiem wskazał dowody, na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki, którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym przy czym dokonanych ustaleń dokonał zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów. Prokurator w swojej apelacji opiera się wyłącznie na wyjaśnieniach oskarżonego M. C. złożonych na etapie postępowania przygotowawczego oraz wyjaśnieniach świadka M. W. złożonych w postępowaniu przygotowawczym kiedy wskazał oskarżonych jako osoby które także miały dokonywać kradzieży grzejników w taki sam sposób jak on to czynił, za co został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawie o sygn. akt V K 9/11. Jednak sąd I instancji ustalając stan faktyczny w tej sprawie bazował na całym materiale dowodowym w tym również na wyjaśnieniach oskarżonego M. C. i zeznaniach M. W. złożonych w postępowaniu sądowym. Oceniając wyjaśnienia oskarżonego M. C. złożone podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym sąd rejonowy wskazał na nie podanie przez niego istotnych szczegółów. Poza podaniem osób które razem z nim miały dokonać kradzieży grzejników i ich ilości oraz terminu kradzieży, oskarżony w tych wyjaśnieniach nie podał bliżej osoby kierowcy który miał mu zaproponować kradzież grzejników, jego rysopis czy też nazwę firmy spedycyjnej w której pracował. Nie przedstawił w jaki sposób mieli się oskarżeni kontaktować z kierowcą, co robili z dokumentacją załadunkową po załadowaniu na samochód skradzionych grzejników. Sąd wskazał również, że niewiarygodne są terminy dokonywania kradzieży (przełom jesieni i zimy 2009r. do marca 2010 r.). Z otrzymanej dokumentacji dostarczonej przez (...) Usługi (...) oraz z listów przewozowych oraz ewidencji wejść i wyjść z R. H. wynika, że oskarżony W. M. wykonał do pokrzywdzonej spółki jedynie pięć kursów w dniach : 11 maja 2009 r., 3 sierpnia 2009 r., 14 września 2009 r., 14 i 20 października 2009 r. Oskarżony M. C. twierdził w swoich pierwotnych wyjaśnieniach, że ostatni raz widział W. M. w marcu 2010 r. w dniu ostatniej kradzieży. Z nadesłanych dokumentów jednak wynika jak podkreślał w swoim uzasadnieniu sąd rejonowy z firmy transportowej w której był zatrudniony oskarżony W. M., że był on zatrudniony do 31 stycznia 2010 r. Wcześniej przez większą część listopada i grudnia przebywał na urlopie bezpłatnym. Nie mógł zatem oskarżony W. M. dokonać we wskazanych przez oskarżonego terminach pięciu kradzieży. Ponadto sąd I instancji ustalił, wbrew temu co twierdził oskarżony M. C., co do obecności oskarżonych R. G. i P. B. (1) podczas każdej z kradzieży, że w dniu 3 sierpnia 2009 r. oskarżony R. G. przebywał na urlopie. Słusznie sąd rejonowy uznał, że wyjaśnienia oskarżonego M. C. w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazał pozostałych oskarżonych jako współsprawców nie zasługuje na wiarę. Odnośnie wyjaśnień i zeznań świadka M. W. na które powołuje się prokurator to sąd I instancji oceniając wiarygodność tych wyjaśnień wskazał dlaczego nie dał im wiary. Poza wskazaniem nazwisk oskarżonych, świadek ten nie przedstawił żadnych istotnych szczegółów, ograniczając się jedynie do stwierdzenia, że postępowali tak jak on oraz inni pracownicy. Fakt kradzieży grzejników ze spółki (...) nie budzi wątpliwości mając na uwadze

wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawie o sygn. akt V K 9 /11 i skazanie w tamtejszej sprawie konkretnych osób w tym min. M. W.. Jednak poza jednorazowym wskazaniem oskarżonych M. W. w swoich późniejszych wyjaśnieniach odwołał zarzuty postawione oskarżonym. Sąd rejonowy zgodnie z wytycznymi Sądu Apelacyjnego dopuścił dowód z zeznań świadka R. P. – mistrza zmianowego bezpośrednio nadzorującego oskarżonych R. G., P. B. (1) i M. C. w pracy. Świadek ten wyraźnie stwierdził, że nie posiadał żadnych informacji aby oskarżeni kradli grzejniki. Odnośnie twierdzeń prokuratora, że zarówno oskarżony W. M. jak i oskarżony R. G. mogli w sposób nieuprawniony dostać się na teren zakładu, pomimo, że jeden z nich nie pracował już w firmie transportowej (W. M.) a drugi był na urlopie (R. G.) to zgromadzony w sprawie materiał dowodowy takich okoliczności nie potwierdza. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8.06.2004 r. sygn. II Aka 112/04 KZS 2004/7-8/6 "sama tylko możliwość przeciwstawienia ustaleniom dokonany w zaskarżonym wyroku odmiennego poglądu uzasadnionego odpowiednio dobranym materiałem dowodowym nie świadczy, że dokonując tych ustaleń sąd popełnił błąd. Dla skuteczności zarzutu błędu niezbędne jest wykazanie nie tylko wadliwości ocen (wniosków wyprowadzonych przez sąd) ale i wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego jakich dopuścił się sąd". Chybiony również okazał się zarzut obrazy przepisów postępowania a to art. 366 § 1 kpk polegający na nie przeprowadzeniu dowodu z przesłuchania w charakterze świadków funkcjonariuszy policji K. w R. na okoliczność przebiegu czynności zatrzymania oskarżonego M. C. i świadka M. W. celem zweryfikowania okoliczności którymi w/w tłumaczyli powody wycofania się ze swoich uprzednio złożonych wyjaśnień. Podkreślić jednak należy, że prokurator przez okres trwania postępowania sądowego nie widział konieczności przesłuchania funkcjonariuszy policji w tym zakresie i nie składał takich wniosków dowodowych. Również Sąd Apelacyjny w Katowicach uchylając wyrok w części dotyczącej oskarżonych i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rybniku w pisemnym uzasadnieniu takiej konieczności nie widział. Biorąc pod uwagę fakt, że od przesłuchania oskarżonego M. C. i świadka M. W. upłynęło około siedmiu lat trudno przypuszczać, aby funkcjonariusze policji dokładnie pamiętali przebieg przesłuchania tych osób, w jaki sposób się zachowywali. W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonych nie wyczerpały znamiona zarzucanych im czynów opisanych w akcie oskarżenia. Wnikliwe i obszerne pisemne motywy zaskarżonego wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego, dokonana przez sąd I instancji w pełni uwzględnia reguły wyrażone w art. 4 kpk, art. 5 kpk oraz art. 7 kpk. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji prokuratora nie podzielając przytoczone na jej poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

SSO Jacek Myśliwiec

SSO Sławomir Klekocki / spr./ SSO Katarzyna Gozdawa-Grajewska